Діяння Апостолів 14

Павло в Іконії, Лістрі та Дербі 1-7; оздоровлення кривонародженого 8-18; Павло в інших містах 19-28

1 В Іконії вони ввійшли, як звичайно, в юдейську синагогу й промовляли так, що увірувала велика сила юдеїв і греків.

2 Юдеї ж, які зоставилися невірними, підбурили й роз'ятрили настрій поган проти братів.

3 Та все ж таки Павло й Варнава перебули досить часу, одважно промовляючи у Господі, який свідчив слову своєї благодаті й зізволяв, що знаки й чудеса творились їх руками.

4 І розділився народ у місті: одні пристали до юдеїв, другі ж трималися апостолів.

5 Коли ж погани і юдеї разом з їхньою старшиною кинулися, щоб їм заподіяти зневагу та їх каменувати,

6 вони, збагнувши це, втекли в міста Лікаонські, Лістру та Дербу й околицю,

7 і там звіщали Євангелію.

8 У Лістрі сидів один чоловік, недужий на ноги, кульгавий від утроби матері своєї, який не ходив ніколи.

9 Він слухав, як Павло говорив; глянувши на нього пильно і, побачивши, що він мав віру, щоб спастися,

10 сказав голосом великим: "Устань на твої ноги просто!" Той скочив і почав ходити.

11 Як же народ побачив, що Павло зробив, підняв свій голос, гукаючи по-лікаонському: "Боги в людській подобі зійшли до нас."

12 І назвали Варнаву Зевсом, а Павла Гермесом, бо цей мав провід у слові.

13 І от жрець Зевса, що перед містом, привів до брами биків з вінками й хотів разом з народом принести жертву.

14 Довідавшись про це апостоли, Варнава та Павло, роздерли на собі одежу й кинулись між народ, кричачи:

15 «Люди добрі, що це ви робите? Таж і ми такі самі, як ви, люди, що проповідуємо вам, щоб ви від цих марнот навернулись до живого Бога, який створив небо й землю, і море, й усе, що є в них,

16 який за минулих поколінь дозволяв усім народам ходити своїми шляхами,

17 хоч і не лишив себе без усякого свідоцтва, добро творячи, даючи вам з неба дощ та врожайні пори, сповняючи харчами й радощами серця ваші!»

18 Таке кажучи, ледве народ спинили, щоб не приносили їм жертви.

19 Аж тут з Антіохії та Іконії надійшли юдеї, які, привабивши на свій бік чернь, каменували

Павла й виволікли геть за місто, думавши, що він умер,
20 Та коли учні його обступили, він устав і повернувсь у місто. Наступного дня вийшов з Варнавою в Дербу.
21 А як звістили Євангелію в тім місті й придбали чимало учнів, повернулись назад у Лістру, Іконію й Антіохію,
22 підсилюючи серця учнів і заохочуючи твердо триматись віри, бо через багато страждань нам треба ввійти в царство Боже.
23 Вони настановили їм по церквах старших, а після молитви і посту, передали їх Господові, в якого ті увірували.
24 І перейшовши Пісідію, прибули в Памфілію.
25 Звістивши слово в Пергії, спустились в Атталію,
26 а звідтіля відпливли в Антіохію, звідкіль були віддані ласці Божій на діло, яке довершили.
27 Прибувши ж і зібравши Церкву, розповідали все, що Бог учинив з ними та як він відчинив поганам двері віри.
28 І перебули з учнями чимало часу.